

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

§. IV. Vanæ gloriæ fuga.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

*SPERCU- volo, sed quod tu vis, & quod hono-
LUM SPI- ri tuomagis congruit.*

§. III. OBEDIENTIA.

Quanti sit meriti obedientia.
1. Paratus sis semper ad obediendum: quia minimum opus ex vera obedientia factum magis Deo placet, quam grande opus ex propria voluntate peractum. † Melius enim est ex simplici obedientia quicquid colligere, quam ex propria voluntate sublimi rerum cælestium contemplationi operam dare; & plus divini favoris obtinet, qui ex pura obedientia sobriè continenterque ad laudem Dei manducat, quam qui rigidissimam abstinenciam ex propria voluntate amplectitur. Aded scilicet gratum Deo sacrificium est, propriæ voluntatis, proprii sensus, & propriæ quæstionis abnegatio. Obedientia humilitatis prima filia, reddit hominem aptum ad quamlibet gratiam suscipiendam, atque ad cælum via tutissima est.

Inobedientia exemplum formidandum.
2. Qui obedire non vult in his in quibus obedire debet, & audax, ferox, atque contumax est in Prepositos suos, is inimicissimus Deo est. Quædam eximie sanctitatis Virgo, videns in spiritu animam cujusdam Monachi pœnis purgatoriis graviter torqueri, qui

† Asceticos de obedientie meritum magnitudine Magistros citat S. P. Ignatius Soc. Iesu parens ac fundator, in aurea sua de obedientie dotibus ac meritis Epistola. De quo videndus est R. P. Ferr. Ribaden. libro Vitæ S. P. Ignatii 5. c. 4. & qui Theologicè disputant Scholastici Doctores apud D. Thomam 2. 2. qu. 104. art. 2. & 3. & 3. parte q. 47. art. 2.

tamen satis probè vixisse putabatur, interrogavit Deum, quam ob causam illa anima non esset in cælo. Cui Dominus in hunc modum respondit: *Iste Monachus voluntati Abbatis & Prepositi sui in omnibus bonis humiliter consentire atque obtemperare noluit: displicuit enim ei quidquid Abbas faceret, existimans se sapienterem illo esse, & melius qualibet posse agere.*

Quando reprehenderis, suscipe benigno tranquilloque animo reprehensionem, & culpam tuam libenter agnosce. Si necesse est ut te excuses, breviter, modestè, & humiliter hoc facito.

§. IV. VANÆ GLORIÆ FUGA.

Non haberi, sed Deo placendum.
1. Non appetas esse admirationi, haberi que in honore apud homines. Et licet aliqua bona agas coram hominibus, non tamen idèd illa agas ut videaris, & glorificeris, vel sanctus credaris ab hominibus, sed ut homines Deum glorificent, beneque ædificentur ad laudem Dei. Mox ubi appetitionem vanæ gloriæ in te exoriri advertis, corrige illam: & omni impuritate rejectâ neglectâque, quære & specta Deum ejusque honorem. Optatius tibi sit contemni quam laudari, & subesse quam præesse.

Gaude vilioribus exercitiis amore Christi.
2. Non gravatè exequaris etiam infima & abiecta servitia amore cælestis Regis Jesu Christi, qui se ultra omnem modum humiliavit propter te. Submittete infra omnes homines: & in quieta valle

G g humi-

SPERCU-
LUM SPI-
RITUALI-
LE.

humilitatis tamquam in rutissi-
mo loco commorare. Puta te esse
veluti vilem quemdam & rejecta-
neum panniculum, quem quilibet
liberè conculcare & premere
possit.

3. Si in verbis, gestibus, moribus
& actibus tuis propensum te sen-
tis ad placendum alicui homini
mortali, ita ut Deum sive Dei
honorem purè non quæras: hoc
statim in te damna & execrare
ceu superbiæ fundum impurissi-
mum, ac pravam intentionem
depone. Quidquid vanitatis, ja-
stantiæ & elationis in te vivere
deprehendis, instanter mortifica.

4. Memineris Dom̃num nostrū
Jesum Christum, & beatos spiri-
tus Angelicos, omnesque cæli ci-
ves esse humiles, ac superbiam su-
perbiam detestari: cacodæmones
contra superbos esse, & humili-
tatem odio prosequi. Tu te illis
adjunge, ab istis separa. Persua-
sissimum habe, fieri non posse ut
Deo vivas, nisi humilis & resig-
natus esse, ac vitiis inordinatis-
que naturæ tuæ propensionibus
emori coneris. * Tantū in te
crescet verus amor Dei, quantum
minuetur perniciosus amor tui,
quo te ipsum impurè quæris, & ad
te ipsum reflecteris.

* *Φι.*
λαυρία
est ini-
mica a-
moris
Dei.

Humili-
tas An-
gelorum,
superbia
diabolo-
num pro-
pria.

3. *Orienti*
vana glo-
ria sta-
im repu-
nanā.

CAPUT III.

Quomodo se spiritualis homo gerere
erga proximum, & qua officia
prestare ei debeat.

§. I. AFFECTVS INTERIOR.

1. Omnes ex animo reverè dilige.
2. Quia omnes sunt excellentes imagines Dei.
3. Etiam illi, qui corpore deformi sunt ac de-
spicabili: nam anima sancta pulchritudo ineffa-
bilis est.

4. Quare vir bonus, licet deformis, pulchrior
est peccatore formosissimo.

§. II. GESTVS ET FACIES EXTE-
RIOR.

1. Ne sis erga alios vultu terreo vel amaro
lento.

2. Ideoq; virtutem mansuetudinē à DEO in-
stanter postula.

§. III. BENEFICENTIA.

1. Omnibus quidem benefaciendum, maxime
verò inimicis.

2. Aeternis, indigentibus, & afflictis per-
sonis.

3. Etiam animabus in Purgatorio diligenter
subveniendum.

§. IV. BENEVOLENTIA.

1. Bene optandum omnibus.

2. Cito reconciliare proximo offenso: & offensa
inter alios exortae studiose componere.

3. Neminem sperne: nec de ullius emendatione
despera.

§. V. COMPASSIO.

1. Peccantibus compatiendum propter diaboli
astum, nostramq; fragilitatem.

2. Nam ad te etiam pertinet cura de salute
proximi tui:

3. Quare debes ei in loco & tempore correptionem
fraternam ex zelo DEI, & sine felle ira-
cundie.

4. Semperte tuosq; defectus respiciens.

§. VI. IUDICIUM DE ALIIS.

1. Non facile malum de proximo suspicaris.

2. Neque sollicitè cures ea, quae ad te nihil at-
tinent.

3. Noli querulus esse, nec haberi.

§. I. AFFECTUS IN-
TERNUS.

CHRISTUS Dominus ait in Ev-
angelio: Hoc est praeceptum
meum, ut diligatis invicem, sicut
di-

